

บทปริทัศน์หนังสือ

Bangkok Haunts:

นวนิยายการเดินทางแนวอาชญากรรมและสืบสวนของ John Burdette

นพมาทร พวงสุวรรณ*

ภาพประกอบที่ 1: ภาพปก ปี พ.ศ. 2551

นวนิยายเรื่อง *Bangkok Haunts* ของ John Burdette ผู้ประพันธ์แนวอาชญากรรมและสืบสวน (Crime and Detective Novel) ชาวอังกฤษ ซึ่งได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2550 ในประเทศอังกฤษ โดย Bantam Press และในปีถัดมาได้รับการตีพิมพ์อีกครั้งโดย Corgi Books นวนิยายเรื่องนี้ได้รับความนิยมจากผู้อ่าน

* อักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวรรณคดีและวรรณคดีเปรียบเทียบ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จำนวนไม่น้อยซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักเดินทางโดยเฉพาะฝรั่งที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในเมืองไทยท่ามกลางบริบทการท่องเที่ยวไทย เห็นได้จากยอดขายจากร้านหนังสืออย่าง Asia Books ซึ่งจัดจำหน่ายผลงานนักเขียนตะวันตกร่วมสมัยที่เขียนถึงเมืองไทยได้ คัดเลือกให้นวนิยายเรื่องนี้อยู่ในกลุ่มหนังสือขายดีของร้าน (Best Seller)

เหตุผลสำคัญที่ทำให้นวนิยายเรื่องนี้ได้รับความนิยมเป็นผลสืบเนื่องมาจากนวนิยายสองเรื่องได้แก่ เรื่อง *Bangkok 8* ที่เคยประสบความสำเร็จจนทำให้ John Burdette กลายมาเป็นผู้ประพันธ์ที่ผู้อ่านยอมรับในลีลาและท่วงท่าการประพันธ์ โดยเฉพาะการนำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวกับเมืองไทยในแนวอาชญากรรมและสืบสวน และเรื่อง *Bangkok Tattoo* นวนิยายแนวเดียวกันที่เตือนย้ำความเชื่อมั่นของผู้อ่านอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งนั่นคือความพยายามของผู้ประพันธ์ท่านนี้ที่ยังคงต่อเติมเสริมแต่งเรื่องราวให้ตื่นเต้นชวนอ่านมากยิ่งขึ้นผ่านการนำเสนอเหตุการณ์ที่ลึกลับซับซ้อน ตลอดจนการสร้างตัวละครให้มีจุดเด่นในตัวเองทั้งตัวละครคนไทยและฝรั่งที่เดินทางเข้ามาทำงานร่วมกับคนไทย เช่น ตัวละครตำรวจนักสืบอย่าง Sonchai Jitplecheep ลูกครึ่งไทย-อเมริกัน ตัวละคร Jones Kimberley นักสืบหญิงจากหน่วยงาน FBI และพันเอก Vikorn ผู้อยู่เบื้องหลังธุรกิจนินยามค้ำคินของเมืองไทย ยิ่งไปกว่านั้นตัวละครเหล่านี้ยังคงโลดแล่นด้วยพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง เห็นได้อย่างชัดเจนอีกครั้งในนวนิยาย เรื่อง *Bangkok Haunts* ซึ่งเป็นเล่มที่สามของนวนิยายชุดนี้ของ John Burdette อย่างไรก็ตามผู้ประพันธ์ไม่ได้ผูกเรื่องให้มีความต่อเนื่องกัน ดังนั้นผู้ที่ไม่เคยอ่านนวนิยายทั้งสองเรื่องมาก่อนก็สามารถอ่านนวนิยายเรื่อง *Bangkok Haunts* ได้โดยไม่ต้องเชื่อมโยงกัน หากแต่อาจมีนักอ่านบางท่านที่ต้องการติดตามเรื่องราวหรือที่มาของตัวละครแต่ละตัวอย่างลุ่มลึกก็เห็นควรที่จะต้องย้อนกลับไปหามาอ่านเพื่อความสนุกในการอ่านหรือการเพิ่มเติมมรดกในตำนานต่างๆ ให้มากยิ่งขึ้น

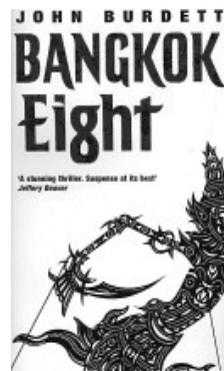
ก่อนจะกล่าวถึงนวนิยายเรื่อง *Bangkok Haunts* ผู้ปริทัศน์พิจารณาว่าภูมิหลังของแนวนี/เรื่องนี้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านที่ควรทำความเข้าใจ โดยเฉพาะบริบททางสังคมไทยในช่วงที่มีการสร้างสรรค์ผลงานแนวนี ย้อนกลับไปในช่วงปี พ.ศ. 2530 ซึ่งเป็นปีการท่องเที่ยวไทยหรือที่ฝรั่งเศสรู้จักกันดีภายใต้คำขวัญ “Amazing Thailand” ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมานักท่องเที่ยวจากหลากหลายประเทศทั่วโลกได้เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองไทยมากขึ้น โดยเฉพาะนักเดินทางผู้ชายฝรั่งเศสซึ่งมีหลากหลายอาชีพ รวมทั้งนักเขียนที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองไทยอย่างไม่หยุดยั้ง สิ่งที่ยืนยันชัดเจนในช่วงนั้นคือ มีการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นเรื่องเล่าการเดินทาง (Travel Writing) ซึ่งนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับ “เมืองไทย” เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและหลากหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นสารคดี บันทึกส่วนตัว วารสาร เรื่องเล่าในอินเทอร์เน็ต ตลอดจนวรรณกรรมประเภทนวนิยายการเดินทางก็มีนักเขียนชาวตะวันตกหลายท่านที่ประพันธ์นวนิยายเกี่ยวกับเมืองไทยหรือกรุงเทพฯ กันมากขึ้น จากการศึกษา¹ ผู้ปริทัศน์พบว่าในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา (พ.ศ. 2540-2550) นวนิยายที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับเมืองไทยสามารถแบ่งออกเป็นสามประเภท กล่าวคือ ประเภทแรกเป็นนวนิยายแนวรัก (Romance) ซึ่งนำเสนอความสัมพันธ์ในฐานะคู่รักระหว่างนักเดินทางผู้ชายฝรั่งเศสกับ ผู้หญิงชาวไทย ประเภทที่สองคือแนวอาชญากรรมและสืบสวน (Crime and Detective) ที่เปิดเรื่องด้วยการฆาตกรรมหรือการตายอย่างลึกลับของตัวละคร ซึ่งจำเป็นต้องมี นักสืบเข้ามาคลี่คลายปัญหาและในระหว่างการคลี่คลายหรือค้นหาหลักฐานต่างๆ ตัวละครเอกที่เป็นนักสืบจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมต่างๆ ของคนไทย และประเภทสุดท้ายเป็นแนวอันตรายและความเขย่าขวัญ (Dangerous and Exotic) โดยมุ่งเน้นนำเสนอเรื่องราว

¹ เรื่อง “รอยยิ้มแห่งมายา”: “ฝรั่ง” และการสร้างจินตนาการเรื่องเมืองไทย (2552) เป็นวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกของผู้เขียนบทปริทัศน์ ซึ่งใช้ตัวบทนวนิยายของนักเขียนชาวอังกฤษ อเมริกัน และแคนาดาเขียนที่ประพันธ์ขึ้นในปี พ.ศ. 2532-2547 มีเนื้อหาเกี่ยวกับมุมมองของฝรั่งเศสที่มีต่อผู้หญิง สถานที่ และภูมิทัศน์ของเมืองไทย ตลอดจนการนำเสนออัตลักษณ์ของ “ฝรั่ง” ในเมืองไทย

การเดินทางที่ตัวละครฝรั่งเศสต้องเผชิญกับความแปลกและแตกต่างโดยเฉพาะวัฒนธรรมไทย ซึ่งทำให้ตัวละครจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อความอยู่รอด ทำให้เห็นอัตลักษณ์ของนักเดินทางฝรั่งเศสที่ต้องเผชิญกับวัฒนธรรมไทยซึ่งเป็นวัฒนธรรมใหม่หรือแม้แต่สิ่งแปลกแตกต่างไปจากความเคยชินในบ้านเกิดของตนได้เป็นอย่างดี

ข้าพเจ้าในฐานะผู้ปริทัศน์ใคร่ขอกกล่าวถึงนวนิยายสองเรื่องที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นอย่างคร่าวๆ ก่อนการปริทัศน์เรื่อง *Bangkok Haunts* ของ Burdette เล่มนี้ เพราะนอกจากจะเป็นนวนิยายที่มีตัวละครหลักตัวเดียวกันในการเดินเรื่องและสะท้อนให้เห็นพัฒนาการของตัวละครอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เล่มแรกจนถึงเล่มสุดท้ายแล้ว ผู้ปริทัศน์ยังพิจารณาว่านวนิยายทั้งสามเรื่องมีจุดร่วมเดียวกัน คือนวนิยายเหล่านี้ได้นำเสนอภาพ “สังคมเมือง” อย่าง “กรุงเทพมหานคร” ท่ามกลางบริบทโลกาภิวัตน์เฉกเช่นในปัจจุบัน หลายคนให้ความสนใจว่าบริบทเช่นนี้คงจะเน้นแต่ความสำคัญที่เกี่ยวกับเรื่องราวหรือปัญหาทางเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้วยังเกี่ยวข้องกับความรู้สึกของผู้คนที่เกิดความรู้สึกไม่มั่นคง หรือที่นักวิชาการเรียกกันว่า “Haunting” หรือสภาวะการหลอกหลอน ซึ่งแน่นอนว่าในนวนิยายชุดนี้ได้แสดงให้เห็นถึงผลกระทบของบริบทโลกาภิวัตน์ที่ผูกโยงกับปัญหาความรู้สึกและจิตใจของตัวละครไทยและตัวละครนักเดินทางฝรั่งเศสซึ่งสัมพันธ์กับความหมายของสภาวะการหลอกหลอน ผ่านการนำเสนอเรื่องราวความเร้นลับ ความเชื่อเรื่องวิญญาณ ภูตผี และพิธีกรรมโบราณต่างๆ ของไทย นอกจากนี้นวนิยายชุดนี้ยังต่อยอดความแตกต่างทางด้านแนวคิดและการดำเนินชีวิตระหว่างตะวันตกและตะวันออก(เมืองไทย) ภายใต้สถานการณ์หรือเหตุการณ์เดียวกันผ่านตัวละครต่างๆ ในเรื่องเล่าการเดินทางแนวอาชญากรรมและสืบสวนของ Burdette

เรื่อง *Bangkok 8* เป็นนวนิยายที่ตีพิมพ์ในปี พ.ศ. 2546 ซึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างมากเห็นได้จากประวัติ การตีพิมพ์อย่างต่อเนื่อง ผู้อ่านให้ความสนใจกับการเปิดเรื่องที่ นำตื่นเต้นและเขย่าขวัญผ่านการตายของ William Bradley นักดำน้ำผิวสีชาวอเมริกันซึ่งถูกฆาตกรรมรัดและถูกจูงอาง ตัวเล็กหลายตัวกักตายนารถเบนซ์ส่วนตัว ยิ่งไปกว่านั้น เหตุการณ์ในครั้งนั้นทำให้ตัวละคร Pichai Apiradee เพื่อน นักสืบคู่หูของ Sonchai Jitplecheep ตัวละครเอกของเรื่อง ต้องจบชีวิตลงด้วยการถูกงูกัดในขณะที่เข้าไปช่วยเหลือ William นวนิยายเรื่องนี้ Burdett ได้นำเสนอเรื่องราว ความลึกซึ้งที่เกี่ยวกับความเชื่อทางด้านไสยศาสตร์ ซึ่งทำให้เรื่องราวมีความตื่นเต้น ขวนติตตาม และน่าค้นหา รวมทั้งยังนำเสนอให้เห็นถึงความแตกต่างของสองวัฒนธรรม ผ่านตัวละคร Sonchai และ Jones ตัวละครนักสืบจากอเมริกาที่ต้องทำงานร่วมกัน ยิ่งไปกว่านั้นนวนิยายเรื่องนี้ยังเปิดตัวละครแต่ละตัวไว้อย่างน่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นตัวละคร ผู้พัน Vikorn ผู้ดูแลความเรียบร้อยของกรุงเทพมหานครเขตแปด ซึ่งมีการฉ้อราษฎร์- บังหลวงผ่านการทำธุรกิจผิดกฎหมายเพื่อความร่ำรวยของตนเองผ่านหน้าที่ความ รับผิดชอบ และตัวละคร Nong ซึ่งเคยเป็นโสเภณีมาก่อนและพลิกผันชีวิตตัวเองมาเป็น เจ้าของกิจการบาร์โดยมีตำรวจผู้มีอำนาจในพื้นที่เป็นผู้ดูแลให้ความช่วยเหลือและปกป้อง อยู่เบื้องหลัง ตลอดจนมีลูกชายที่เป็นตำรวจนักสืบอย่าง Sonchai ตัวละครเอกของเรื่อง ที่คอยประสานงานและปกป้องธุรกิจของเธอ

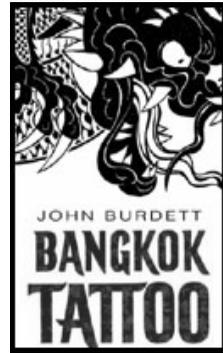
ภาพประกอบที่ 2: ภาพปก

เรื่อง *Bangkok Eight*

Bangkok Tattoo (2548) เป็นนวนิยายเรื่องถัดมาของ Burdette ซึ่งได้รับการตีพิมพ์อีกสองปีถัดมา นวนิยายเรื่องนี้นำเสนอเรื่องราวการฆาตกรรมผ่านการตายของ Mitch Turner ตัวละครผู้ชายฝรั่งที่เป็นแฟนเก่าของ Chanya ตัวละครเอกหญิงไทย

ซึ่งทั้งปมปริศนาชวนติดตามโดยที่ผู้ตายถูกตัดอวัยวะเพศชาย ตายจมก่องเลือดในโรงแรมของ Nong แม่ของ Sonchai เป็นผู้ดูแลกิจการ และยิ่งไปกว่านั้น Chanya อยู่ในเหตุการณ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับการตายครั้งนั้น แต่ด้วยความชื่นชอบของลูกค้าที่มีต่อเธอในขณะนั้นและการทำรายได้ให้กับบาร์เป็นเงินจำนวนมากในขณะที่เธอทำงานอยู่ จึงทำให้พันเอก Vikorn หัวหน้าที่ของ Sonchai ผู้ซึ่งร่วมดำเนินกิจการกับ Nong คิดที่ช่วยเหลือเธอโดยการบิดเบือนความจริงของการฆาตกรรมให้กลายเป็นการป้องกันตัวและดำเนินการปิดคดีให้เร็วที่สุด

จุดเด่นของนวนิยายเรื่องนี้นำเสนอเรื่องราวของตัวละครเอก Chanya ทั้งเรื่องภูมิหลังของเธอกับการใช้ชีวิตอยู่ในอเมริกา และการนำเสนอตัวละครนี้ในเชิงจิตวิทยาผ่านการรับรู้เรื่องราวความเจ็บปวดของโสเภณีในอเมริกาที่เป็นเพื่อนร่วมอาชีพของเธอในขณะนั้น ซึ่งแน่นอนที่สุดการฆาตกรรมคู่รักอย่าง Turner มีความเกี่ยวข้องกับภูมิหลังเรื่องราวความเจ็บปวด ตลอดจนนวนิยายเรื่องนี้ยังนำเสนอภาพการปฏิสัมพันธ์ของคนที่ทั้งคู่ที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างตะวันตกกับตะวันออกตลอดทั้งเรื่อง นอกจากนี้นวนิยายเรื่องนี้ยังนำเรื่องราวของกองโจรอัลกออิดะห์ที่สร้างความรุนแรงและเหตุการณ์ความไม่สงบทางภาคใต้ของไทยมาใช้เพื่อให้เรื่องราวมีความตื่นเต้นและชวนติดตามมากยิ่งขึ้น

ภาพประกอบที่ 3: ภาพปก

เรื่อง *Bangkok Tattoo*

จะเห็นได้ว่านวนิยายทั้งสองเรื่องที่กล่าวมานั้นแสดงถึงความเชื่อมโยงกันในการพยายามนำเสนอภาพสังคมเมืองอย่างกรุงเทพฯ ที่มีความลึกลับ ตื่นเต้น และชวนให้ติดตามผ่านเหตุการณ์ร่วมสมัย และผู้ประพันธ์สามารถนำเสนอเรื่องราวและความรู้ของตนเองที่เป็นประสบการณ์ในสังคมตะวันตกและสังคมไทยมาปรับใช้และผสมผสานจนกลายเป็นจุดเด่นของนวนิยายแนวนี้ของเขาเอง ในฐานะผู้อ่าน หรือนักวิชาการที่ต้องการจะ

ศึกษานวนิยายแนวนี้ ผู้ปริทัศน์มองว่านวนิยายแนวนี้ยังคงมีพื้นที่ให้เลือกศึกษาในประเด็นอื่นได้อีก

สำหรับนวนิยายเรื่อง *Bangkok Haunts* เป็นนวนิยายเล่มสุดท้ายในชุดนี้ของ Burdette โดยเปิดเรื่องไว้อย่างน่าสนใจผ่านวิดีโอลับเกี่ยวกับการตายของ Damrong ตัวละครหญิงบาร์ไทยซึ่งถูกจัดส่งอย่างสนเท่ห์มาให้กับ Sonchai ตำรวจนักสืบที่เป็นอดีตคนรักของเธอ เรื่องราวในวิดีโอได้เปิดเผยให้เห็นสถานที่เกิดเหตุฆาตกรรมและผู้ที่ร่วมรักกับตัวละครเอกในขณะนั้น จึงเป็นเหตุให้ตัวละครนักสืบอย่าง Sonchai ต้องเข้ามาดำเนินการค้นหาความจริงเพื่อคลี่คลายปมปัญหา ในเรื่องนี้ผู้ประพันธ์ได้สร้างความเข้าใจและความตื่นตัวผ่านการเดินทางไปในที่ต่างๆ เพื่อสืบเสาะค้นหาหลักฐานและคำตอบเกี่ยวกับการตายของคนรักเก่า ซึ่งแน่นอนว่าวิธีการนำเสนอเรื่องราวหรือกลวิธีการประพันธ์ทำให้ผู้อ่านรู้สึกเหมือนได้ร่วมเดินทางไปกับเขา

Burdett นำเสนอเรื่องราวโดยการใช้มุมมอง “I” ผ่านตัวละคร Sonchai ที่เข้าใจและรับรู้เรื่องราวต่างๆ เป็นอย่างดี ประกอบกับการใช้บทสนทนาที่ทำให้เห็นการคลี่คลายเรื่องราวความลับไม่ว่าจะเป็นสถานที่และผู้คนที่เกี่ยวข้องกับการตาย จนทำให้ผู้อ่านร่วมรับรู้เหมือนได้เข้าไปอยู่ในสถานการณ์จริง ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางเพื่อการแกะรอย และการสืบค้นสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏในวิดีโอ เพื่อคลี่คลายปมปัญหาตลอดทั้งเรื่อง นอกจากนี้นวนิยายเรื่องนี้ผู้ประพันธ์ได้นำเสนอเรื่องราวการสืบค้นของตัวละครนักสืบ Sonchai อย่างแนบเนียนและเป็นระบบระเบียบมากกว่าเรื่องอื่น ซึ่งทำให้เห็นเทคนิคของนวนิยายแนวอาชญากรรมและสืบสวนที่ทำให้ผู้อ่านสามารถติดตามเรื่องราวการสืบเสาะค้นหาร่องรอยการตายได้อย่างลุ่มลึก ไม่ว่าจะเป็นการผูกเรื่องให้ตัวละครต้องเผชิญกับบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวละคร Damrong ผู้ตาย โดยเริ่มต้นที่เพื่อนร่วมงานหรือบุคคลที่เคยเป็นลูกค้าของเธอ และแม้แต่การเดินทางกลับไปยังบ้านเกิดของเธอซึ่งเป็นจังหวัดที่ชายแดนติดกับประเทศเขมร เพราะสำหรับเขาแล้วมองว่าเธอน่าจะมี

วิถีชีวิตเฉกเช่นคนเขมร ยิ่งไปกว่านั้นพื้นที่ที่เขาต้องเผชิญในเรื่องนี้มีทั้งพื้นที่เขตเป็นเมืองใหญ่โดยเฉพาะบาร์หรือสถานบริการในยามค่ำคืนอย่างกรุงเทพมหานคร ตลอดจนพื้นที่ชนบทอย่างชายแดนประเทศเขมร ซึ่งแน่นอนว่าเขาต้องเผชิญกับความแปลกและแตกต่างไม่ว่าจะเป็นเรื่องของผู้คน สถานที่ ภูมิทัศน์ และวัฒนธรรมไทย-เขมร เป็นต้น

หากจะกล่าวถึงจุดเด่นที่น่าสนใจควรแนะนำของนวนิยายเล่มนี้คือการนำเสนอประเด็นของการหลอกหลอน (Haunting) เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาของวารสารอักษรศาสตร์ฉบับนี้ที่นำเสนอประเด็นของภาวะการหลอกหลอนกับโลกาภิวัตน์ หรือ “Haunting and Globalization” ซึ่งผู้ปริทัศน์มองว่าเรื่องราวดังกล่าวปรากฏให้เห็นผ่านสถานที่ ตัวละคร และความเป็นอื่นของตัวละครในนวนิยายเรื่องนี้ ซึ่งจะยกตัวอย่างโดยสังเขปเพื่อสร้างความเข้าใจในการติดตามและค้นหาของผู้อ่านปริทัศน์ฉบับนี้ ดังนี้

สถานที่ที่ปรากฏในเรื่องนี้มักเป็นสถานที่ให้บริการในยามค่ำคืน ไม่ว่าจะเป็นบาร์ คลับ หรือแม้แต่โรงแรม ซึ่งนำเสนอผ่านการเดินทางของตัวละคร Sonchai ในการแกะรอยตามหาสถานที่ซึ่งปรากฏอยู่ในวิดีโอเกี่ยวกับการตายของ Damrong และหนึ่งในสถานที่เหล่านั้นคือ Parthenon Club ซึ่งเป็นคลับที่มีห้องลับพิเศษสำหรับบริการลูกค้าระดับ VIP หลากหลายอาชีพ โดยที่ลูกค้าเหล่านี้ล้วนแต่เป็นคนที่ไม่เข้ามาพัวพันกับ Damrong แทบทั้งสิ้น ในคลับแห่งนี้มีการตกแต่งอย่างดี มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน โดยเฉพาะสิ่งที่สนองความต้องการของลูกค้าอย่างเครื่องฉายและจอ LCD ที่ใช้เป็นสิ่งปลุกเร้าอารมณ์ของผู้ให้และใช้บริการ เพื่อฉายภาพของตนเองขณะร่วมรักกัน

“The room must be more than a thousand square feet with a large kidney-shaped Jacuzzi in the middle. (...) the LCD monitors. I guess that armed with a remote one could

zoom in on genital activity, whether one's own or someone else's from any point in the room.”

(Burdette, 2007: 217)

การสร้างฉากหรือสถานที่ของบาร์ในเรื่องนี้ให้มีความแปลก น่าตื่นเต้น เร้าใจและดึงดูดใจลูกค้าหรือผู้มาใช้บริการให้หวนกลับมาใช้บริการอีก การนำเสนอสถานที่ในลักษณะนี้เป็นสภาวะของความหลอกหลอนของสถานที่ที่ทำให้ผู้เคยมาใช้บริการต้องเดินทางกลับมาใช้บริการอีกครั้ง หรือหากจะมีกิจกรรมร่วมรักต้องหวนนึกถึงสถานที่ของบาร์แห่งนี้

สำหรับการสืบค้นหาความจริงเกี่ยวกับการตายของ Damrong นักสืบอย่าง Sonchai ให้ความสำคัญกับเพื่อนร่วมงานและลูกค้าที่มาใช้บริการหรือผู้ที่มาติดพันเธอ เธอต้องติดตามและพยายามรวบรวมรายชื่อลูกค้าของเธอ ตลอดระยะเวลาที่เธอทำงาน นับได้ว่าเธอเป็นผู้หญิงที่มีความเ้ายวอน มีการบริการที่ทำให้ลูกค้าเกิดความประทับใจ จนยากที่จะลืม เฉากเช่นคำพูดของ Mr Baker สามีชาวอเมริกันผู้ที่หลงเสน่ห์และลีลารักของเธอตั้งแต่เดินทางมาถึงเมืองไทยในครั้งแรกว่า “I was early thirties, getting over a relationship, came for a ten-day vacation, met Damrong, caught her disease.” (Burdette, 2007: 66) เขาเปรียบเทียบกับลีลารักและความเร้าร้อนของเธอเสมือนกับ “เชื้อโรค” ที่ทั้งเขาและผู้ชายฝรั่งที่เข้ามาพัวพันกับเธอมีอาจจะลืมเธอได้ และสำหรับเขาแล้วมันคือเหตุผลที่ทำให้เขารักเธอ ยินยอมที่จะดูแลเลี้ยงดูเธอ การนำเสนอตัวละคร Damrong และ Baker ในลักษณะเช่นนี้สะท้อนให้เห็นถึงสภาวะของความหลอกหลอนที่ผ่านความสัมพันธ์ หรือ “ลีลารัก” โดยเฉพาะตัวละคร Baker ที่ไม่สามารถลืมความทรงจำและความสุขแห่งความเร้าร้อนในกามารมณ์ที่ได้รับจากเธอ ดังนั้นเธอจึงเปรียบเสมือนสิ่งที่คอยหลอกหลอนจิตใจเขาอยู่ตลอดเวลา และนั่นคือสิ่งที่ทำให้เขาต้องเดินทางมาเมืองไทยอยู่เสมอ

ในลักษณะเดียวกันตัวละคร Sonchai เองก็ยอมรับว่า Damrong ผู้หญิงซึ่งเคยเป็นคนรักเก่ายังคงทำให้เขาจดจำภาพความรักและความผูกพันที่มีต่อกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้ายวนในเรื่องลีลาและบทรักของเธอ ซึ่งทำให้เขาติดตรึงอยู่กับความทรงจำเช่นนั้นเรื่อยมา แม้แต่ในขณะนี้ที่เธอได้ตายจากเขาไปแล้วก็ตาม มีอยู่บ่อยครั้งที่ภาพหลอนของการร่วมรักกับเธอกลับมาหลอกหลอนเขา ไม่ว่าจะกลางคืนในเวลาที่กำลังหลับหรือแม้แต่กลางวัน เช่น ขณะที่เขากำลังขับรถกลับบ้านตามลำพัง ความคิดของเขาก็นึกย้อนไปถึงความสุขในขณะร่วมรักกับเธอ

“(...) my mind insists on replaying the whole of those steamy, intense, impermissibly passionate moments with Damrong. I don’t think there was a day when we didn’t make love at least three times: Tell me your heart, Sonchai, tell me your pleasure. I want you to do things to me you’ve never done to any other women. Sonchai, make me your slave.”

(Burdette 2007: 34)

นอกจากนี้ ยังมีเรื่องราวของการเกิดภาพหลอนของ Damrong ที่เขาต้องเผชิญและเป็นเหตุการณ์ที่น่าติดตามอีกเหตุการณ์หนึ่ง เช่น วันหนึ่งประมาณสี่โมงเย็น เขาได้ยินเสียงประตูเปิดอย่างซ้าๆ และก็มีร่างของใครคนหนึ่งโผล่มาจากประตู

“(...) when the figure in a black ballgown and a wig of long black Asian hair begins to walk sedately down the stairs. (...) It is Damrong in every movement, every gesture. (...) It

is Damrong's corpse, of course, beginning to rot and filling the hut with the stench of formaldehyde, the eyes glazed and wide open."

(Burdette, 2007: 416 - 417)

การนำเสนอเรื่องราวของวิญญาณในลักษณะเช่นนี้ผ่านผีที่เป็นตัวละครหญิงแสดงให้เห็นถึงนัยยะของความเป็นหญิง ประกอบกับตัวละคร Damrong มีเชื้อสายเขมร จึงสามารถเชื่อมโยงให้เห็นถึงชาติพันธุ์ที่มีลักษณะของความเป็นอื่น ทำให้ผู้ชายไม่ว่าจะเป็น Baker หรือ Sonchai ต่างก็ปรารถนาและหลงใหลในตัวเธอ รวมทั้งต้องการที่จะได้เธอมาครอบครอง ยิ่งไปกว่านั้นด้วยลีลารักและเล่นหัวที่มีในตัวเธอยิ่งทำให้ผู้ชายเหล่านั้นอยากที่จะลืมนเธอได้ แต่ในทางกลับกันสิ่งเหล่านี้ยิ่งทรงพลังและส่งผลทำให้ผู้ชายยึดติดกับความทรงจำจนกลายเป็นสิ่งที่เข้ามาหลอกหลอนอย่างไม่เว้นจบสิ้น

นอกจากนี้ นวนิยายเรื่องนี้ยังสะท้อนภาพของกรุงเทพฯ หรือเมืองไทยในยุคปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นปัญหาการคอร์รัปชันของตำรวจ พนักงานหน่วยงานต่างๆ เลือกรับสินบนและยินยอมทำสิ่งต่างๆ ให้หากมีข้อเสนอที่ดี ตลอดจนการหลงเชื่อในเรื่องงมงาย เช่น ความเชื่อเรื่องหมอดู และเครื่องรางของขลัง ซึ่งเรื่องราวเหล่านี้ยังคงผูกพันอยู่กับวิถีชีวิตของคนไทย ในท้ายที่สุดแล้ว นวนิยายเรื่องนี้นำเสนอจุดคลี่คลายของเรื่องโดยให้ตัวละคร Sonchai ล้มเลิกความพยายามที่จะแกะร่องรอย หรือสืบค้นหาเหตุการณ์ตายของ Damrong และในทางตรงกันข้ามตัวละครพันเอก Vikorn ได้เสนอทางออกด้วยการนำเหตุการณ์ครั้งนี้ที่เกี่ยวกับการตายของเธอซึ่งถูกบันทึกเป็นวิดีโอไว้ขึ้นไปเป็นช่องทางของการประกอบอาชีพใหม่ของเขาในธุรกิจด้านมืด (Dark Side of Bangkok) ที่อาจทำเงินให้เขาร่ำรวยขึ้นโดยอาศัยอาชีพผู้พิทักษ์ความปลอดภัยในเขตความรับผิดชอบของเขา ซึ่ง Sonchai ก็ยินดีที่จะทำตามและร่วมธุรกิจการผลิตวิดีโอไปเพื่อจำหน่ายตามโรงแรมต่างๆ ในเมืองไทย

จะเห็นได้ว่านวนิยายเรื่อง *Bangkok Haunts* ของ Burdette ได้นำเสนอภาพสังคมเมืองอย่าง “กรุงเทพมหานคร” ผ่านงานเขียนประเภทนวนิยายเรื่องเล่า การเดินทาง แนวอาชญากรรมและสืบสวน ทำให้ผู้อ่านมองเห็นแง่มุมของเทคนิคต่างๆ ที่ผู้ประพันธ์เลือกใช้และนำเสนอไว้ในนวนิยายเรื่องนี้ ผู้ปริทัศน์มองว่านวนิยายเรื่องนี้ยังมีจุดเด่นที่น่าสนใจถ้าหากลองลึกลงในลักษณะรูปแบบของงานประพันธ์ที่ Burdette ได้สร้างรูปแบบชัดเจนเอาไว้ในนวนิยายทั้งสามเรื่อง ซึ่งในฐานะผู้อ่านเพื่อความบันเทิงก็ควรจะรับอรรถรสอย่างต่อเนื่องจนไม่อาจจะวางได้ แต่สำหรับนักวิชาการที่ต้องการจะศึกษาหาบทสรุปเกี่ยวกับรูปแบบวรรณกรรมแนวนี้ของผู้ประพันธ์ท่านนี้ที่เขียนถึงเมืองไทย ก็น่าจะเป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่สามารถใช้เป็นจุดเริ่มต้นสำหรับเป้าหมายในลักษณะดังกล่าว

ข้อสังเกตของผู้ปริทัศน์มองว่าในนวนิยายแนวอาชญากรรมและสืบสวนของ John Burdette ทั้งสามเรื่อง ได้นำเสนอจุดจบของการคลี่คลายคดีที่เป็นการล้มเลิกการสืบค้นหาความจริงหรือคำตอบที่ชัดเจนต่อสังคมในลักษณะเช่นนี้นั้น น่าจะเป็นเหตุผลของการทิ้งท้ายไว้เพื่อให้เกิดการส่งต่อประเด็นในการสร้างเรื่องราวต่างๆ ต่อไป ไม่ว่าจะเป็นการสร้างนวนิยายเล่มใหม่หรือการทิ้งความคิดให้ผู้อ่านได้คิดต่อว่าเรื่องราวในลักษณะเช่นนี้ยังคงดำรงอยู่ในสังคมไทย เช่น ประเด็นของความหลอกหลอนที่มีการสร้างเรื่องราวผ่านพื้นที่ และตัวละครหรือบุคคลแล้ว “กรุงเทพฯ/เมืองไทย” ก็ยังคงเป็นสิ่งที่คอยหลอกหลอนต่อไปอย่างไม่วันจบสิ้น ยิ่งไปกว่านั้นสำหรับนักท่องเที่ยวหรือนักเดินทางที่ได้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในเมืองไทยแล้ว ก็มีโอกาสจะสัมผัสความทรงจำต่างๆ ที่เคยเกิดขึ้นในเมืองไทย ซึ่งแน่นอนว่าสิ่งเหล่านั้นจะคอยติดตามและหลอกหลอนพวกเขาอย่างไม่มีการจบสิ้น และนี่คือสาเหตุสำคัญที่ทำให้พวกเขาเหล่านั้นต้องย้อนกลับมาเมืองไทยครั้งแล้ว... ครั้งเล่า